

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): Allerede kort efter, at Udvalget var blevet nedsat, og forinden det virkelig havde faaet begyndt sit Arbejde, fremkom der fra den højtærede Minister en Række Ændringsforslag, der findes aftrykt som Bilag til Betænkningen, og som altsaa repræsenterede Modifikationer i selve den højtærede Ministers Lovforslag. Jeg skal ikke gennemgaa alle disse Ændringsforslag, men kun nævne de betydningsfuldste. Under Nr. 7 er det foreslaaet, at Edsdomme skal kunne paaankes straks efter Afsigelsen. Saaledes var Regelen, indtil Retsreformen kom, men efter Retsplejeloven kan Edsdommen ikke paaankes med det samme; den betragtes nemlig som en Dom af foreløbig Art. Man skal, inden man gaar videre, se, om den, hvem Eden er paalagt, vil aflægge Eden eller ikke; først naar dette har vist sig, bliver der afsagt en endelig Dom, og saa kan Paaanke finde Sted. Denne Ordning har imidlertid vist sig at være uheldig. Det vil i alle Tilfælde let føre til, at en Ed bliver aflagt, som senere viser sig at have været unødvendig eller overflødig, og hvad der naturligvis er langt mere betænkelig: det vil kunne føre til, at Ed kommer til at staa imod Ed, og det i saadanne Tilfælde, hvor det drejer sig om Forhold, som er og maa være Parterne personlig bekendte, og hvor det er givet, at den ene af de aflagte Eder maa være falsk, man ved blot ikke hvilken. Det er noget, som navnlig ofte vil kunne hænde i Alimentionssager. For at undgaa eller dog i alt Fald saa vidt muligt begrænse disse meget betydelige Ulemper, er det foreslaaet at vende tilbage til den ældre Regel, hvorefter Edsdomme kan paaankes straks efter Afsigelsen. Det tør vel saa antages, at Edsdomme i Almindelighed vil blive paaanket straks, hvis den ene eller den anden Part mener at have noget at klage over.

Dernæst skal jeg nævne Ændringsforslagene under Nr. 12 og 13. Der er her Spørgsmaal om Underretternes Kompetence og om en Ændring af de Bestemmelser herom, der findes i det oprindelige Lovforslag. Der er Spørgsmaal om en Udvidelse, men paa den anden Side er der gjort en betydelig Indskrænkning, som uden Tvivl

maa billiges, nemlig at Udvidelsen af Underretternes Kompetence, hvis den er foranlediget ved Gentagelse af en Forbrydelse, kun skal finde Sted, hvis den Forbrydelse, som tidligere er begaaet, og som skal medføre Gentagelsesvirkningen, er begaaet efter den vedkommende tiltaltes fyldte 18de Aar. Det er altsaa en Betyggelse for den tiltalte, som er dømt i en ganske ung Alder. — Endvidere skal jeg nævne Ændringsforslag Nr. 14, hvorefter der skal beskikkes Forsvarer for den sigtede, ikke blot naar han er fængslet, men ogsaa naar han er anholdt, og endelig Ændringsforslagene Nr. 15 og følgende, der paa et vist Punkt udvider Adgangen til at anke i Straffesager. Det foreslaas nemlig, at selv om Ankefristen er udløbet for den ene Part, vil han dog efter Omstændighederne kunne anke, nemlig hvis Modparten har anket fra sin Side, maaske lige hen imod Slutningen af Ankefristen, saaledes at der ikke har været Lejlighed for den anden til at paaanke tidligere. Hvis altsaa den ene Part har paaanket Dommen, vil den anden uden Hensyn til, at Ankefristen maatte være udløbet, endnu i 14 Dage kunne iværksætte Anken. Det er sikkert ogsaa naturligt. Det er nemlig et rimeligt Standpunkt, at man siger som saa: Hvis Modparten vil lade det bero ved Dommen, vil jeg ogsaa gøre det, men hvis Modparten anker, har jeg nok ogsaa Lyst til at se Dommen prøvet i min Interesse.

Efter at disse nye Forslag fra den højtærede Minister er fremkommet, har Udvalget fundet det naturligt, at der fandt en Sammenarbejden Sted af Ministerens oprindelige Forslag og hans senere Ændringsforslag. De fremtræder da nu, saaledes som Udvalget stiller sine Forslag i Betænkningen, som en Enhed. Jeg tør antage, at vi dermed paa Forhaand har imødekommet de Ønsker, som tidligere paa Dagen i en anden Sammenhæng blev fremsat af det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes), der udtalte sig for, at man, naar der forelaa saadanne Lovarbejder, skulde sammenarbejde Forslagene, saa at man havde et overskueligt Forslag at rette sig efter og ikke skulde stykke det sammen fra forskellige Steder. Det sammenarbejdede Forslag, der saaledes er kommet til at foreligge, har Udvalget i alt væsentligt kunnet tiltræde. Kun paa eet Punkt har man maattet tage Afstand derfra. Det drejer sig om Bestemmelsen i § 15, det oprindelige Forslags § 12, hvorefter Amtsfuldmægtige i Kraft af deres Uddan-